

svækket. Ministeriets Skrivelse sluttede saaledes: »Hertil maa føjes, at man nu er saa langt fremme i Tiden, at det som nævnt i Mødet den 31. August maatte blive nødvendigt at formindske Fristen for Opsigelse af Obligationerne; men det maa anses for nødvendigt, at Loven er vedtaget inden 11. September (3 Maaneders Dagen før Terminen) med den nye Opsigelsesfrist. Hvis dette ikke sker, maa Konvertering til December Termin anses for udelukket.«

Til foranstaaende Redegørelse for Udvalgsforhandlingerne knyttede Det konservative Folkepartis og Venstres Udvalgsmedlemmer en Bemærkning om, at man havde gjort meget energiske Forsøg paa at finde et Grundlag for Konverteringens Gennemførelse, men at det ikke havde været muligt gennem Forhandlinger med Regeringen »at faa fremkaldt Synspunkter fra Nationalbankens og Hovedbankernes Side, som kunde føre ind i Realitetsforhandlinger om et andet Grundlag end det, der var tilrettelagt gennem Regeringens Forslag«, til Trods for at Hovedbankerne i deres Udtalelse af 15. August havde anført, at de var villige til at optage en saadan Drøftelse. Yderligere tilføjede Venstres Medlemmer, at heller ikke et foreløbigt Ændringsforslag, hvori Venstre tilkendegav sin Vilje til at foretage en Nedsættelse af Indlaansrenten med $\frac{1}{2}$ pCt. for visse nye Indskud samt i Konverteringsperioden at begrænse den enkeltes Indskud paa Opsigelse til 2 000 Kr., havde skabt Mulighed for at komme i Realitetsforhandlinger om Konverteringens Gennemførelse.

Under disse Forhold stillede Venstre en Række Ændringsforslag, som formentes fuldt ud at opfylde »Kravene om Fremme af Obligationsejernes Villighed til Ombytning og Styrkelsen af Landbrugets Evne til Forrentning af Førsteprioriteten«. Ændringsforslagene faldt for en stor Del sammen med Venstres Ændringsforslag i Folketinget, men afveg dog derfra paa væsentlige Punkter. For de mere betydningsfulde af disse *Afviselser* er der gjort Rede i det følgende.

I Afsnittet om *Rentekonvertering* foresloges det i § 1, Stk. 2, nævnte *Opsigelsesvarsel* forkortet fra 3 til 2 Maaneder. Endvidere foreslog Venstre at føre § 3 tilbage fra Folketingets Affattelse (se foran Nr. 4) til den oprindelige Formulering, dog med Bevarelse af Kravet om Tilslutning til Reservefondsbidragets Forhøjelse fra Obligationsejere, der repræsenterer mindst 40 pCt. af Seriens Obligationsgæld. (Dette Krav var derimod ikke medtaget i de Konservatives tilsvarende Ændringsforslag). Fremdeles ønskede man *Fristen for Landbrugskapitalers Uopsigelighed* (§ 6) forkortet til December Termin 1936 og — ved en Tilføjelse til § 7 — Bemyndigelse for Kreditforeningerne til at overføre Laan i $4\frac{1}{2}$ og 5 pCt.